

ВИБІР МЕТОДУ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЩОДО МАЛИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Метод – це спосіб досягнення поставленої мети. Метод об'єднує суб'єктивні та об'єктивні аспекти пізнання. Метод є об'єктивним, оскільки дозволяє відображати дійсність та її взаємозв'язки. Отже, метод є програмою побудови і практичного застосування теорії. Одночасно з цим метод суб'єктивний, оскільки є знаряддям думки дослідника та включає в себе його суб'єктивні особливості [1].

Поділ методів завжди умовний, оскільки в міру розвитку пізнання науковий метод може переходити з однієї категорії в іншу.

До загальнонаукових методів пізнання відносять: спостереження, порівняння, підрахунок, вимірювання, експеримент, узагальнення, абстрагування, формалізацію, аксіоматичний метод, синтез, гіпотетичний.

До основних загальнонаукових методів, які використовуються на теоретичному рівні дослідження, можуть бути віднесені методи: аналізу та синтезу, індукції і дедукції, сходження від абстрактного до конкретного, ідеалізації та формалізації, аксіоматичний метод, системний підхід [2].

Розібратися у великій історичній мережі, яку утворюють сільські поселення, можна тільки за допомогою систематизації фактів і встановлення основних типів явищ в області розселення. У порівнянні з типологією міст питання типології сільських поселень і їх територіальних груп (розселення в сільських місцевостях) менш вивчені.

При розвитку та реконструкції існуючих і проектуванні нових сільських населених пунктів України краще обрати системний підхід.

Системний підхід – це сукупність загальнонаукових методологічних принципів (вимог), в основі яких лежить розгляд об'єктів як систем [3].

Методологічні принципи архітектурної системи включають в себе наступні аспекти – функціональна цілісність, ієрархічна функціональна структура, внутрішня функціональна повнота системи та її елементів.

Малі населені пункти як архітектурні системи повинні розглядатися, як засіб реалізації функціональних потреб у процесі життєдіяльності людини.

Просторова організація малих населених пунктів повинна забезпечувати функціонування чотирьох компонентів їх функціональної структури – виробництво речове, виробництво не речове (управління, навчання і т.п.), рекреація і комунікації, та мала можливість функціонально-просторової мінливості в умовах дії зовнішнього факторного впливу, а саме: природно-кліматичних, науково-технічних і соціально-економічних факторів. Така мінливість може відбуватися як в окремому населеному пункті, так і декількох, що утворюють цілісну функціонально-просторову систему.

Література

- 1. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / за ре.д А. Є. Конверського. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 352 с.*
- 2. Горбунова В.В. Експериментальна психологія в схемах і таблицях: Навчальний посібник. – К.: «ВД «Професіонал», 2007. – 208 с.*
- 3. Лаврик Г.И. Методологические основы районной планировки. Введение в демоэкологи. Учебник для вузов. / Г.И. Лаврик // Белгород: БГТУ им. В.Ш. Шухова, 2006. – 116 с.*